

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An Judas surdus simul, & mutus à nativitate contrahere potuisset
matrimonium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

men, ut, cùm peccatum tibi, & aliis notum sit, tibi quoque & aliis notus sit recessus ab eo, ut constet potentem Eucharistiam ad illius susceptionem dispositum esse: In articulo tamen mortis peccatori publico potenti non esse hoc Sacramentum denegandum docet communis cum Suarez D. 67. S. 6. quia quisque prælumitur se tunc velle ritè disponere, & optimum, quod potest, animæ suæ remedium adhibere, scandalum quoque tollitur per extremam illam gravissimam necessitatem, vel per Ministrum Sacramenti pœnitentiam occultam moribundi ex hujus consensu manifestando, si opus esse videatur, id, quod Tambur n. 24. faciendum esse ait saltem tunc, quando ad moribundum Eucharistia publicè deferenda esset.

207 Ad 3.Q. non improbabiliter censem Bald. l. discretis n. 1. C. qui test. fac. post. Jas. n. 8. Anchar. n. 5. & alii, mutum simul, & surdum à nativitate non posse matrimonium contrahere. Ratio est; quia non videntur tales habere posse legitimum consensum; nam licet ex naturæ instinctu norint, quid sit copula, illiusque ardore brutorum more premantur; quid tamen matrimonium sit, & quid importet, scire possenon videntur. 2. Quia mutus simul, & surdus à nativitate upta l. qui id, quod 34. §. Mutus verb. donare, ff. de donat. donare non potest; ergo multò minus inire

contractum sponsalitium, & matrimonium. Verum.

Contrarium probabilius tenent, siquidem talis homo perspicacis sic intellectus, Cov. 4. decretal. 2. cap. 2. fin. Host. c. cùm apud, vers. Surdus. Præposit. n. 5. Tabiena q. 6. n. 7. Greg. Lop. l. s. tr. 2. p. 4. Card. n. 1. Alex. de Nevo n. 12. Sanch. l. 1. D. 8. aliquie.

Ratio est, quia cùm ex una parte matrimonium nullibi eis prohibitum reperiatur, difficillimum est eos compellere ad castè vivendum, & remedium ad libidinis ardorem compescendum à naturæ Authore concessum eis denegare: ex altera parte muti, & surdum perspicacis tæpè & acuti sunt intellectus, ut multa explicatu difficilima facilè signis manifestent, aliaque ipsis significata, & explicata facilè percipient, & intelligent, ut docet experientia.

Conf. ex c. cùm apud de sp. ubi ad quæstionem an mutus & surdus matrimonialiter copulari possint? respondetur sic in num. singulari, si talis (nempe mutus, & surdus, de quo erat quæstio) velit contrahere, non debet sibi denegari. Ubi cùm in singulari loquatur, de muto simul, & surdo intelligendum esse videtur. Demum si surdus, & mutus potest esse capax Sacramenti Pœnitentia, & Eucharistia, ut suprà dictum est, non est, cur signis etiam edoceari

E e 3 non

possit, ut, quid sit matrimonium, intelligere, & consensum signis indicare queat. Unde patet etiam responsio ad i. rationem in contrarium allatam.

Ad 2. R. id in jure Civili circa eos contractus expressum, & prohibitum esse, eò quod muti simul & surdi alias facile decipi possent,

cùm difficile admodum sit eorum contractuum vim & naturā nosse. De contractu autem matrimoniali nullibi id prohibitum reperiatur; essetque alias durissimum eos compellere continenter vivere, & remedium ad sedandum libidinis æstum à Christo institutum eis denegare, ut suprà insinuatum est.

C A S U S XXXVI.

De jurisdictione, & Casibus reservatis.

Simpson Parochus à Bonifacio vicino Parocho ad audiendas die Dedicationis confessiones invitatus Summo mane comparet, sedetque pro tribunali, & pœnitentium Confessiones audit, inter quos advena quidam S. tribunal subit cum duplice gravi peccato, uno reservato Episcopo Dioecesis ipsius pœnitentis, altero reservato Episcopo in Dioecesi ipsius Confessarii. Simpson licet non nihil dubitaret, putans tamen se advenas, & peregrinos absolvere posse, eum ab utroque casu reservato absolvit sine alia obligatione se sistendi habenti potestatem in reservata.

QUÆR. I. An peregrini, & advenæ habentes casum reservatum in sua Dioecesi, & transeuntes ad aliam Dioecesim, ubi non est reservatus, absolvi possint à quovis approbato Confessario?

QUÆR. II. An uidem ab eodem absolvi possint, si peccatum sit duntaxat reservatum in Dioecesi Confessarii; non verò in Dioecesi pœnitentis, seu peregrini?

QUÆR. III. An peccare dicendus sit Simpson Sacerdos absolvens cum jurisdicione dubia, vel ex ratione probabili?

Ad